

Column kerkelijke viering Klimaatmars – Martine Vonk

Afgelopen woensdag was het aswoensdag. Tijdens de vesper werd met as een kruisje op mijn voorhoofd getekend en ik hoorde de woorden: bekeer u en geloof het evangelie.

Aswoensdag staat voor boetedoening. De as is een symbool van rouw en boete. Met het ophalen van het askruisje zeg ik: Ik ben me bewust van mijn foute keuzes, mijn mislukkingen, mijn goede voornemens die niet zijn uitgekomen. Ik ben een mens met beperkingen. Ik maak fouten. Het is nodig dat ik me daarvan bekeer.

Deze klimaatmars heeft voor mij een vergelijkbare betekenis. Ik sta hier vanmiddag niet alleen om aandacht te vragen voor het klimaat, om anderen op te roepen meer te doen aan duurzaamheid. Ik sta hier ook omdat wij met elkaar schuld hebben. Wij als land en ook als kerk. Wij hebben gefaald in het goed beheren van de schepping. Wij dragen bij aan vervuiling van het milieu en onrecht aan mens en natuur door onze manier van consumeren. Ook ons gedrag draagt bij aan een te grote uitstoot van broeikasgassen. Wij hebben gefaald om de natuur te beheren als beeldrager, als weerspiegeling, van God.

Heer, ontferm u.

Wij moeten ons bekeren. Bekereren van de hebzucht. Bekereren van het niet willen zien, het niet willen weten. Bekereren van onze gemakzucht. Bekereren van de, misschien stiekeme, gedachte 'Na ons de zondvloed'.

Bij het kruisje hoorde ik: Bekeer u en geloof het evangelie. Wat ben ik blij dat die woorden er achteraan komen. Me bekeren, me inzetten voor een duurzame wereld, kan ik alleen doen en volhouden in het licht van het evangelie. Er is vergeving. We mogen opnieuw beginnen. Het opnieuw proberen om het anders te doen. En God zelf wil met zijn geest ons hierbij helpen. We staan niet alleen.

Aswoensdag is het begin van de veertigdagentijd, op weg naar Pasen. Het feest van de hoop.

Er is hoop voor ieder van ons en hoop voor de aarde. We kunnen ervoor kiezen om anders te leven. Op een manier die leidt tot bloei van de natuur en onze medemens. Een leven vanuit genoeg, tevreden zijn. Een leven waarin we niet onze identiteit zoeken in alsmaar meer spullen, maar in Christus.

Er is hoop! Het evangelie geeft me de drive om vol te houden. Al lijkt het een druppel op de gloeiende plaat, het heeft zin wat we doen. Zoals Vaclav Havel dat zo mooi verwoordde in zijn gedicht 'De weg van de hoop': Hoop is een gerichtheid van de geest, van het hart. Hoop is niet hetzelfde als vreugde omdat alles goed gaat, of omdat het succes heeft. Hoop is ergens voor werken omdat het goed is.

Na de schepping zag God dat het goed was. God laat niet los wat Hij begonnen is. Alleen dat al maakt iedere daad voor het milieu zinvol, ieder stuk zwerfvuil dat we oprapen, iedere onnodige vliegreis waar we van afzien, elk zonnepaneel dat we op het dak leggen. Het zijn hoopvolle tekenen van Gods koninkrijk. Het evangelie geeft hoop voor vandaag en voor de toekomst, voor de hele schepping. Aan ons om dit handen en voeten te geven.

Bekeer u, geloof en leef het evangelie.